

UDKAST ændring af webtilgængelighedsloven

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer ¹⁾

(Præcisering af undtagelse for tredjepartsindhold på offentlige organers websteder eller mobilapplikationer)

§ 1

I lov nr. 692 af 8. juni 2018 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 5, nr. 5, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

» Indhold, på et offentligt organs websted eller mobilapplikation, som er leveret af et andet offentligt organ, og som udvikles, finansieres eller er under kontrol af dette offentlige organ, er dog ikke omfattet af denne bestemmelse. «

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 2021.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for rigsmyndighederne på Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

»Almindelige bemærkninger«

1. *Lovforslagets formål og baggrund*

Lovforslaget er et ændringsforslag til lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (webtilgængelighedsloven). Loven trådte i kraft den 23. september 2018 og implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (webtilgængelighedsdirektivet). Loven trådte i kraft 23. september 2018.

Det overordnede formål med webtilgængelighedsloven er at gøre det nemmere for personer med handicap at benytte offentlige organers websteder og mobilapplikationer ved at stille krav om, at offentlige organers websteder og mobilapplikationer er tilgængelige efter de krav, der følger af direktivet.

Med tilgængelighed forstås de principper og teknikker, der skal tages højde for i forbindelse med udformningen, udviklingen, vedligeholdelse og opdatering af websteder og mobilapplikationer med henblik på at gøre disse mere tilgængelige for brugerne, navnlig personer med handicap.

Webtilgængelighedsloven finder anvendelse på offentlige organers websteder og mobilapplikationer. Loven siger imidlertid ikke tydeligt, hvem der er ansvarlig for at sikre, at indhold lever op til lovens krav om tilgængelighed, når ét offentligt organ publicerer eller leverer indhold til et andet offentligt organs websted eller til en fælles offentlig webportal såsom folketinget.dk, Digital Post, borger.dk, sundhed.dk, mv.

Præciseringen, som foreslås med dette lovforslag, følger formålet med og hensigten bag direktivet og fastlægger, at når ét offentligt organ publicerer eller leverer indhold til et andet offentligt organs websted eller mobilapplikation, er indholdet omfattet af kravene i webtilgængelighedsloven. Det er således det eller de offentlige organ(er), der har publiceret eller leveret indholdet, der skal sikre, at indholdet er tilgængeligt efter de krav, der følger af webtilgængelighedsloven

2. *Lovforslagets hovedindhold*

2.1 *Præcisering af ”tredjepartsindhold” i lovens undtagelsesbestemmelse i § 1, stk. 5, nr. 5*

2.1.1 *Gældende ret*

Webtilgængelighedsloven (lov nr. 692 af 8. juni 2018) gælder for alle offentlige og offentligretlige organers websteder og mobilapplikationer.

Webtilgængelighedsloven skal sikre, at så mange som muligt kan anvende offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer. Det gælder ikke mindst brugere med handicap.

Inden webtilgængelighedsloven trådte i kraft, var området ikke reguleret, men der var på tværs af de offentlige aktører indgået aftale om anvendelse af fælles standarder til brug for webtilgængelighed.

Webtilgængelighedsdirektivet fastlægger, at offentlige organer skal gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for borgerne.

I direktivets artikel 1, nr. 3 og 4, opregnes hvilke organer og hvilket indhold, som er undtaget fra direktivets krav.

Kravet om, at websteder og mobilapplikationer skal være tilgængelige, omfatter alle offentlige organer, herunder staten, regionale og lokale myndigheder samt offentligretlige organer, som er defineret i direktivets artikel 3, stk. 1.

Dette indebærer efter direktivets artikel 4, at de offentlige organer træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste.

Direktivet giver efter artikel 5 mulighed for, at offentlige organer kan undtage bestemt indhold fra tilgængelighedskravene, hvis det måtte pålægge dem en uforholdsmæssig stor byrde. I den forbindelse skal de offentlige organer tage hensyn til relevante forhold, når de vælger at undtage indhold.

Der er endvidere i webtilgængelighedsdirektivets artikel 6 indsat en formodningsbestemmelse, hvoraf det fremgår, at hvis indhold på websteder og mobilapplikationer opfylder harmoniserede standarder, formodes tilgængelighedskravene at være opfyldt.

2.1.2 *Direktivets indhold*

Webtilgængelighedsdirektivet fastlægger, at offentlige organer skal gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for borgerne.

I direktivets artikel 1, nr. 3 og 4, opregnes hvilke organer og hvilket indhold, som er undtaget fra direktivets krav.

Kravet om, at websteder og mobilapplikationer skal være tilgængelige, omfatter alle offentlige organer, herunder staten, regionale og lokale myndigheder samt offentligretlige organer, som er defineret i direktivets artikel 3, stk. 1.

Dette indebærer efter direktivets artikel 4, at de offentlige organer træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste.

Det følger af direktivets artikel 1, stk. 4, litra e, at direktivet ikke finder anvendelse på tredjepartsindhold, der hverken er finansieret eller udviklet af eller er under kontrol af det pågældende offentlige organ. I direktivets præambelbetragtning nr. 30 gives en række eksempler på, hvad der bør anses for tredjepartsindhold, herunder at indlejret indhold, f.eks. indlejrede billeder eller videoer, bør være omfattet af direktivet.

Af præambelbetragtningen fremgår endvidere, at der undertiden oprettes websteder og mobilapplikationer, hvor yderligere indhold senere kan tilføjes. Eksempelvis et e-mailprogram, en blog, en artikel, som giver brugere mulighed for at tilføje kommentarer, eller applikationer, der understøtter indhold, som brugere bidrager med. Et andet eksempel kunne være en side såsom en portal eller et nyhedswebsted bestående af indhold, der er samlet fra adskillige bidragsydere, eller websteder, der løbende automatisk indsætter indhold fra andre kilder, såsom når reklamer indsættes dynamisk. Sådant tredjepartsindhold bør ikke være omfattet af direktivets anvendelsesområde, forudsat at det hverken finansieres eller udvikles af det pågældende offentlige organ eller er under dets kontrol.

Det præciseres endvidere i præambelbetragtningen, at sådant indhold i princippet ikke bør anvendes, hvis det hindrer eller forringer funktionaliteten af den offentlige tjenesteydelse, som tilbydes på det pågældende websted eller i den pågældende mobile applikation.

Endeligt konkluderes det i præambelbetragtningen, at hvis formålet med indhold på offentlige organers websteder eller i offentlige organers mobilapplikationer er at afholde høringer eller tilrettelægge forumdrøftelser, kan nævnte indhold ikke betragtes som tredjepartsindhold, og det bør derfor være tilgængeligt. Det gælder dog ikke indhold, som brugere bidrager med, og som ikke er under det pågældende offentlige organs kontrol.

2.1.3 Finansministeriets overvejelser og lovforslagets udformning.

Finansministeriet har siden webtilgængelighedslovens ikrafttræden fået en række henvendelser om, hvordan undtagelsen i lovens § 1, stk. 5, nr. 5, skal forstås.

Undtagelsesbestemmelsen kan forstås således, at hvis man som offentligt organ på sit websted publicerer noget på vegne af et andet offentligt organ,

så er det indhold omfattet af begrebet *tredjepartsindhold* i bestemmelsen. Det betyder en risiko for, at der er indhold på offentlige organers websteder og mobilapplikationer, som er publiceret eller leveret af et andet offentligt organ, som ikke opfylder kravene til tilgængelighed.

Ovenstående forståelse af undtagelsesbestemmelsen har givet anledning til, at visse offentlige organers websteder, der publicerer indhold på vegne af andre offentlige organer, ikke kan deklarere deres websteds tilgængelighed, da der indgår indhold, som det offentlige organ ikke har udviklet, finansieret eller kontrol over. Såfremt det indholdsproducerende offentlige organ samtidig ikke har eget websted, vil sådan produktion af indhold ikke være omfattet af lovens anvendelsesområde, da indholdet, f.eks. en rapport før efterfølgende publicering hos anden myndighed, ikke altid selvstændigt kan anses for at være indhold på et websted, som er omfattet af lovens § 1, stk. 1.

Hverken i loven eller direktivet er det præciseret, hvorvidt indhold på offentlige organers websteder, som andre offentlige organer har publiceret eller leveret, kan undtages som *tredjepartsindhold*.

Med den foreslåede ændring af loven præciseres betydningen af *tredjepartsindhold* i lovens § 1, stk. 5, nr. 5, med henblik på at imødekomme den tvivl, der har været om anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen.

Den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, stk. 5, nr. 5, vil medføre, at indhold på et offentligt organs websted eller mobilapplikation, som er leveret af et andet offentligt organ, ikke er at anse for *tredjepartsindhold*. Dermed vil det være det offentlige organ, som publicerer eller leverer indholdet, der er ansvarligt for, at indholdet lever op til kravene i webtilgængelighedsloven.

Der bliver i webtilgængelighedsdirektivet anvendt definitionen ”offentligt organ”. Offentligt organ er en definition, som udspringer af EU-retten. Offentlige organer dækker flere organer, end det er fastsat i lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven).

Digitaliseringsstyrelsen har rettet henvendelse til de øvrige medlemmer af Webtilgængelighedsnetværket Nordic-Baltic Accessibility Network (NOBAN) samt Holland og Italien for at høre, hvordan landene fortolker direktivet i dette henseende.

Finland og Italien vurderer, at det er det organ, der stiller servicen til rådighed, som er ansvarligt for webtilgængeligheden af selve websiden eller portalen, men at det er det enkelte offentlige organ, som gør brug af websiden eller portalen ved at publicere indhold, som er ansvarligt for dette indhold. Hjemlen til dette har landene sikret gennem national lovgivning.

Norges og Holland oplyser, at det er det offentlige organ, som ejer det aktuelle websted, hvor indholdet er publiceret, der er ansvarligt for, at indholdet overholder lovens krav. Dette gælder også i de tilfælde, hvor hele eller dele af indholdet er udviklet af en tredje partsleverandør. Ansvarsfordelingen mellem det offentlige organ og leverandøren af indholdet reguleres af den aftale, som parterne indgår. I pågældende kontrakt kan det offentlige organ, som er ansvarligt i henhold til loven, stille krav om, at produktet, som leveres, overholder de nødvendige krav. Det er op til det offentlige organ, som er ansvarligt i henhold til loven, at sørge for, at aftalen har bestemmelser om mislighold og erstatning, så de får dækket udgifter, hvis det viser sig, at leverancen ikke svarer til kravene i kontrakten.

Sverige var på forespørgselstidspunktet endnu uafklaret om deres håndtering af undtagelsesbestemmelsen.

3 *Forholdet til anden relevant lovgivning*

Lovforslaget er et ændringsforslag til den lov der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EU-Tidende nr. L 327 af 26.10.2016, s. 1).

Danmark har den 13. juli 2009 tiltrådt FN's konvention af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap. I dansk lovgivning findes flere eksempler på, at der er henvist til konventionen.

Siden lov om webtilgængeligheds ikrafttræden har Folketinget vedtaget Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap. Det følger af loven § 3, at denne ikke finder anvendelse på i forhold til fysisk og digital tilgængelighed, da dette er reguleret af anden lov. Det betyder, at der ikke med forbuddet mod forskelsbehandling stilles krav om rimelig tilpasning eller tilgængelighed.

4 *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*

Det vurderes, at lovforslaget ikke har væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5 *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*

Det vurderes, at lovforslaget ikke har væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6 *Administrative konsekvenser for borgerne*

Lovforslaget forventes at få positive administrative konsekvenser for borgerne, da flere vil kunne benytte de offentlige organers websteder og mobilapplikationer og dermed de digitale services.

7 *Miljømæssige konsekvenser*

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

8 *Forholdet til EU-retten*

Lovforslaget er et ændringsforslag til den lov, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EU-Tidende nr. L 327 af 26.10.2016, s. 1).

9 Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. september 2020 til 2. oktober 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

KL, Danske Regioner, Beskæftigelsesministeriet, Børne- og Undervisningsministeriet, Erhvervsministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Kulturministeriet, Miljø- og Fødevareministeriet, Skatteministeriet, Social- og Indenrigsministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet, Transport- og Boligministeriet, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændinge- og Integrationsministeriet, ATP, Banedanmark, Danmarks Almene Boliger, CBS, Center for Offentlig Innovation, Daginstitutionernes Landsforening, Danmarks Private Skoler, Dansk Erhverv, Dansk IT, Danske A-kasser, Danske Erhvervsskoler og – gymnasier, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danva, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, DI Digital, Diversa, DSB, DTU, Foreningen af Kommunale it-chefer, Foreningen for Dansk Internet Handel, Færøernes Landsstyre, Grakom - Brancheforeningen for Kommunikation, Design og Medieproduktion, Grønlands Selvstyre, Inklusio, Institut for Blinde og Svagsynede, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, ITU, KOMBIT, Kreakom - Kreativitet og Kommunikation, Københavns Universitet, Landsforeningen for Forældre til Blinde og Svagsynede, Landsforeningen af Menighedsråd, Lederforeningen for VUC, LOS – De private sociale tilbud, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Metroselskabet, Microsoft i Danmark, Naviair, Nota, Private Gymnasier og Studenterkurser, Prosa, Roskilde Universitet, Sensus, Siteimprove, SKI, Statens It, Sund og Bælt, Syddansk Universitet, Whysite, Ældre Sagen, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

10 Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget forventes at få positive konsekvenser for borgerne, da flere vil kunne benytte de offentlige organers websteder og mobilapplikationer.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget ændre i den lov der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EU-Tidende nr. L 327 af 26.10.2016, s. 1).	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

»Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser« (specielle bemærkninger)

Til § 1

Den gældende bestemmelse i § 1, stk. 5, nr. 5, i webtilgængelighedsloven medfører, at tredjepartsindhold undtages fra lovens anvendelsesområde, og det medfører at tredjepartsindhold, der indgår på offentlige organers websteder og mobilapplikationer, ikke er omfattet af loven.

Begreberne offentligt organ og offentligretligt organ er nærmere defineret i de specielle bemærkninger i webtilgængelighedsloven. Her beskrives også, at begrebet tredjepartsindhold skal forstås som indhold, der hverken bliver finansieret eller udviklet af eller er under kontrol af et offentligt organ. Det fremgår endvidere som eksempler på tredjepartsindhold, at websteder og mobilapplikationer, hvor yderligere indhold senere kan tilføjes, eksempelvis et e-mailprogram, en blog, en artikel, som giver brugere mulighed for at tilføje kommentarer, eller applikationer, der understøtter indhold, som brugere bidrager med. Et andet eksempel kunne være en side såsom en portal eller et nyhedswebsted bestående af indhold, der er samlet fra adskillige bidragsydere, eller websteder, der løbende automatisk indsætter indhold fra andre kilder, såsom når reklamer indsættes dynamisk.

Sådant tredjepartsindhold er ikke omfattet af webtilgængelighedslovens anvendelsesområde, forudsat at det hverken finansieres eller udvikles af det pågældende of-

fentlige organ eller er under organets kontrol. Hvis formålet med offentlige organers websteder eller i offentlige organers mobilapplikationer eller sektioner af disse er at afholde høringer eller tilrettelægge forumdrøftelser, kan denne funktionalitet ikke betragtes som tredjepartsindhold og bør derfor være tilgængeligt, mens indholdet, som brugere bidrager med, der ikke er under det pågældende offentlige organs kontrol, ikke er omfattet. Undtagelsen er begrundet i det forhold, at organet ikke kan have ansvar for at gøre indhold tilgængeligt, den ikke kontrollerer.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 1, stk. 5, nr. 5, 2. pkt., at indhold, der leveres fra ét offentligt organ til et andet offentligt organs websteder og mobilapplikationer, ikke anses for tredjepartsindhold efter bestemmelsens 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1 vil præcisere, at indhold, som udvikles, finansieres eller er under kontrol af et offentligt organ, og indgår på et andet offentligt organs websted eller mobilapplikation, ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 5, nr. 5, 1. pkt. Indholdet vil dermed være omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. § 1, da det udelukkende er indhold efter bestemmelsens stk. 5, der undtages fra lovens anvendelsesområde.

Præciseringen betyder, at ovennævnte indhold vil være omfattet af kravene i webtilgængelighedsloven. Dette medfører, at indhold som udvikles, finansieres eller er under kontrol af et offentligt organ er omfattet af kravene i loven uanset, om indholdet indgår på det offentlige organs egne websteder og mobileapplikationer eller indgår på et andet offentligt organs websteder og mobilapplikationer.

Et eksempel på webtilgængelighedsdirektivets intention med tredjepartsindhold er et digitalt dialogværktøj på et offentligt organs websted, hvor borgere kan kommunikere med hinanden, udveksle ideer og information, samt indsætte indhold fra andre kilder. Her skal det offentlige organ, der har ansvaret for webstedet, sørge for, at selve webstedet/rammerne er tilgængelige, men kan ikke stilles til ansvar for det indhold, som brugerne løbende uploader. Det kan f.eks. være videooptagelser, billeder, diverse dokumentformater mv.

Som eksempel på indhold, der er omfattet af lovens anvendelsesområde, kan nævnes webportaler, herunder f.eks. Borger.dk, Virk.dk, Sundhed.dk med flere, som har til formål at samle offentlige organers ydelser og tjenester i én indgang. Selvom portalejeren ikke har udviklet, finansieret eller kontrollerer indholdet på portalen, vil sådant indhold ikke være undtaget, blot fordi ét offentlig organ sender til et andet offentligt organ. Et andet konkret eksempel herpå er Digital Post, som også er en portal, hvorfra andre offentlige organer kan kommunikere med borgere. Digitaliseringsstyrelsen har ansvaret for, at selve løsningen er tilgængelig, men de enkelte myndigheder, som bruger løsningen, har ansvaret for, at de konkrete postmeddelelser er tilgængelige og kan tilgås af borgeren. Dette er afgørende for, at en borger med synshandicap ikke alene kan tilgå digital postløsningen, men også med en skærmleser kan læse den konkrete postmeddelelse, hvilket kræver, at

en PDF er korrekt opmærket i overensstemmelse med kravene i webtilgængelighedsloven.

Formålet med webtilgængelighedsdirektivet er at sikre, at offentlige organers websteder og mobilapplikationer gøres mere tilgængelige på grundlag af fælles tilgængelighedskrav. Se præambelbetragtning nr. 9 til direktivet.

I præambelbetragtning nr. 11 angives hensynet til borgerne, som med direktivet vil nyde godt af bredere adgang til offentlige tjenester via websteder og mobilapplikationer og vil modtage tjenesteydelser og oplysninger, der letter deres hverdag og udøvelse af rettigheder.

Det overordnede formål med webtilgængelighedsloven er, at gøre offentlige organers websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for borgerne. Også direktivets præambel omtaler konkret tankerne bag, hvorfor og hvilke typer indhold fra tredjeparter, der bør kunne undtages. Det fremgår af betragtning nr. 22, at i betragtning af manglen på automatiserede eller effektive og let anvendelige midler til at gøre visse typer offentliggjort indhold tilgængeligt og for at begrænse direktivs anvendelsesområde til indhold af websteder og mobilapplikationer, som faktisk kontrolleres af offentlige organer, fastsætter direktivet bestemmelser om midlertidig eller permanent udelukkelse af visse typer indhold af websteder eller mobilapplikationer fra direktivets anvendelsesområde.

Der er dermed i direktivet et ønske om, at indhold, som kontrolleres af offentlige organer, ikke skal kunne undtages fra lovens anvendelsesområde, så det ikke er tilgængeligt.

Præciseringen med den foreslåede bestemmelse vil imødekomme den tvivl, der har været om anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen. Præciseringen følger formålet med og hensigten bag direktivet. Det er således det eller de offentlige organ(er), der har udviklet, finansieret eller kontrol over indholdet, der skal sikre, at indholdet er tilgængeligt efter de krav, der følger af webtilgængelighedsloven. Indholdet vil dermed skulle opfylde de samme krav, som hvis indholdet indgik på det offentlige organs eget websted.

Præciseringen i den foreslåede bestemmelse vil som udgangspunkt ikke have betydning for de offentlige organers anvendelse af webtilgængelighedslovens § 3, stk. 2. Da webtilgængelighedsloven først finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige organers websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden den 23. september 2018, vil det først derefter kunne vurderes hvilke offentlige organer, der vælger at undtage indhold ud fra en vurdering af uforholdsmæssig stor byrde. Det vil ske i henhold til, om det offentlige organ vurderer, at overholdelse af tilgængelighedskravene vil medføre en uforholdsmæssig stor byrde med hensyn til det offentlige organs størrelse, ressourcer og art, eller hvorvidt de anslåede omkostninger og fordele for det offentlige organ overstiger de anslåede fordele for

personer med handicap under hensyntagen til hyppighed og varighed af anvendelsen af det specifikke websted eller den specifikke mobilapplikation.

Præciseringen i den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på kravet om tilgængelighedserklæring i webtilgængelighedslovens § 4.

Præciseringen med den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på bestemmelsen om tilsyn og håndhævelse i webtilgængelighedslovens § 5.

§ 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. februar 2021.

§ 3

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2* og *3*.

I *stk. 2* foreslås det, at der hjemles mulighed for, at loven kan sættes i kraft ved kgl. anordning for rigsmyndighederne på Færøerne.

Det foreslås i *stk. 3*, at der hjemles mulighed for, at loven kan sættes i kraft ved kgl. anordning i Grønland.